

Patrocinium Defvntorvm

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

§. 2. Est orco vicinus, non tamen continuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

25.
Subterra-
neus.

Porro locus ille purgandis animis destinatus non est in cœlo statuendus: est enim sedes Beatorum: nec in aère, quia reis quidem locus humilior, carceri autem tenebrosus convenit: neque verò in Orbe terrarum, quòd viatoribus, militantibusque proprius sit: igitur sub terram retruendus est, & hæc est Sancti Thomæ, omniumque hujus temporis Theologorum communiùs sententia, imo totius Ecclesiæ sensus. Hæc enim in Defunctorum officio ita precatur: *Libera Domine animas omnium fidelium defunctorum de pœnis inferni, & de profundo lacu*; quem infernum non damnatorum, sed purgandorum intelligit; lacum autem illum insinuat, de quo Zacharias Vates cap. 9. dum sic Christum compellat: *Tu autem in sanguine testamenti eduxisti viultos tuos de lacu, in quo non est aqua*; quem lacum Bellarminus congruentius pro Purgatorio, quàm pro Limbo Patrum accipi censer; partim quòd animæ purgandæ rectius, quàm Patres, vincti dicantur (nec enim hi rei, nec Limbus carcer) partim quòd in Limbo nonnulla erat aqua, nimirum solatii, cujus illa symbolum est, nulla verò est in Purgatorio. Cæterum alia quoque, sunt sacrorum Codicum loca eundem subterraneum situm confirmantia. Qualis hic Apocalypseo cap. 5. *Nemo inventus est dignus aperire librum, neque in cœlo, neque in terra, neque subius terram*. Nec enim damnatis, cum omnino execrandi sint, *digni* nomen competit, neque hic de Patribus Limbi sermo est, cum jam cœlo recepti essent, quando hæc scripta sunt, igitur de Justis sub terra degentibus, atque adeo de piis manibus agi sat comperitum est. Missa facio alia, missas historias, ac visa Sanctorum fide dignissima quibus idem ostenditur: & nunc quis Purgatorii situs sit, declaro.

§. 2.

*Est orco vicinus, non tamen
continuus.*

26.
Orco vici-
nus.

QUATUOR sub terra animarum receptacula esse, omnes Theologi consentiunt, at de singulorum inter se ordine non parum contendunt. Etsi enim plerique omnes orcum infimo, Limbum Patrum supremo loco constituent; quidam tamen Limbum puerorum Purgatorio subdunt, alii contra. Multi autem loca hæc sic inter se componunt, ut supremus cætera includat, & sic deinceps superius inferum, velut in tunicis allii, aut or-

bibus cœlestibus. Ut certi aliquid statuat, displicet mihi primum, ut & Suario, hæc circularis inclusio, sive quòd gratis adstruatur, sive quòd incongruè. Quippe ea posita ante Christi quidem adventum per Limbum Patrum, perque reliqua receptacula, post illum verò per Limbum puerorum, ac per Purgatorium damnatos omnes à dæmonibus prætervehi oporteret: unde & puerorum nihil tale commeritorum requies turbaretur, & Purgatorium terribis istis vectoribus, infaustissimis sarcinis semper refertum esset. Itaque assignandi videntur diversi circa centrum terræ sinus, sese mutuo excludentes, quorum infimus ipsum centrum proxime ambiat, & damnatos excipiat, cæteri seorsum diversas mundi plagas respiciant. Ita tamen ut ab orco remotissimus sit Abraham sinus, ut magnum illud chaos, de quo Epuloni Abraham, inter utrumque diffundatur. Cui sinui propter miseriam similitudinem vicinus sit puerorum Limbus, propius tamen abist ab orco ob originis noxam, quam purgaverant Patres. Tum parte alia ad tartarum accedat Purgatorium, propter pœnæ utriusque loci affinitatem.

At lis esse potest, an sit tartaro contiguus, an verò continuum. Ac Doctor ^{27.} *Non conti-
nuus.* quidem Angelicus ita vult esse continuum, ut Purgatorium in superiori tartari parte locet. Et revelationes quædam illud hujus velut ripam esse significant. Alii, ut Suarez, velut os inferni putei describunt, nulla scilicet terræ mole interjecta. Verum, quia hic sunt liberæ cogitationes, salvâ tantorum virorum autoritate, opinor nihil commercii purgandis animis esse cum damnatis, & ne locum quidem utriusque communem tribuo. Quid enim opus? An quia idem utraque perurit ignis? esto illud, de quo post videbimus: attamen potuit ignis naturâ, & essentiâ idem utrobique creari à Deo: neque revelationes illæ quidquam convincunt, tum quia iis alias opponere licet, ut Christina Mirabilis, non uno, sed binis carceribus lustrandas & damnatas animas conspiciat: tum quia (ut in simili Suarez de Purgatorio, Sect. 2.) *in visionibus ostenditur subinde aliquid in aliquo loco propter aliquam significationem, vel occasionem: non quia in tali loco illud opus fiat*. Igitur ideo Purgatorium velut orci ripam superi ostendere, ut viciniam indicarent, non continuitatem. Quis enim hæc congruat? Nam pii manes, dæmonum victores sunt, impii autem subacta turpiter eorum mancipia: illi Numini carissimi, hi cum dæmonibus

nibus pariter invisi: illi Deo, vel in acerbissimis suppliciis, ex animo grates agunt, laudes concinunt, summa voluntatum consensione semper adherent; hi contra perpetuis diris ac maledictis eum insectantur: cur ergo reis in tanto conditionum, noxarum, ac voluntatum discrimine idem tribuitur poenae locus, idemque carcer? An ad poenam exaggerandam? at facilis alia ejus gravitatis ratio, eaque congruentior. An ut pii manes daemorum carnificinae sint magis expositi? At Suarius ipse cum D. Thoma, & aliis, censet ab iis minimè torqueri: de quo, & nos postmodum disputabimus. Concludendum itaque inter carceres lustralem, & infernum, aliquam terrae molem interjici, qua omne commercium excludatur.

28. *Ejus à nobis distantia.* Ceterum nec ingratum, nec inutile fuerit, deinceps metiri carceris hujus lustralis profunditatem. Pono igitur ex Tichone Brahe terrarum ambitum circiter novem leucarum Belgicarum (sive unius horae millia complecti, atque adeo illius diametro tria circiter millia contineri. Pono deinde avernum terrae centrum occupare, ut quemadmodum palatia Caelitum, ac Dei amicorum excelsissimo loco; sic impiorum ac daemones mancipiorum ergastula profundissimo, vilissimoque sita sint. Statuo praeterea cum Lessio lib. 13, de Perfect. divin. c. 24. avernaletm carcerem sic ambire centrum terrae, ut utriusque idem centrum sit.

29. *Orci magnitudo.* Porro cavitatem orci Lessius quidem ad unicam leucam, seu ad quatuor circiter miliaria Italica dumtaxat extendit. Quippe quod damnati tamquam aridae haleces in orcâ, vel ut sicca ligna velut in fascem collecti sint: quo situ plusquam octingenta millia millionum corporum avernus capere possit: cum tamen subductione inita constet, damnatorum numerum centies mille milliones non excessurum. Ita ipse, quamvis postea habita stagni sulphurei, demonumque ignitis corporibus post iudicium includendorum ratione, concavae superficiei telluris orcum ambientis, sex leucas, atque adeo diametro illius duas concedat. At Ribera, & post eum Cornelius in Apocal. cap. 14. Avernum tam in longum, quam in latum & profundum, ad mille sexcenta stadia, id est, ad quinquaginta leucas porrigunt: quot scilicet Apocalypsis tribuit lacui irae Dei, quem avernaletm esse contendunt, voluntque damnatos & plures fore, & quaquaversum per ignem raptandos, & volutandos, & variis catastis, ac velut equuleis disponendos. Quamobrem cum expiatorius car-

cer ab avernali haud multum distet, & concessis ambitui terrae novem leucarum millibus, ejus diametro tria millia debita sint, ac proinde spatio ad usque centrum terrae, mille & quingentae; consequitur à terrae superficie ad Purgatorium telluris spissitudinem mille leucarum intervallo esse majorem: quanta autem sit praecise, haud posse definiri. Quis det ut eam numquam metiri, atque experientia ipsa magnitudinem ejus scire nobis contingat!

ARTICULUS II.

De locis Purgatorii extraordinariis.

ESSE aliqua cum S. Thoma consentiunt plerique omnes Theologi, & rationem affert Angelicus Doctor, quod hoc expediat identidem ad vivorum instructionem, vel ad mortuorum, ut loquitur, *subventionem*, ut viventibus eorum poena innotescens per suffragia Ecclesiae mitigetur. vide illum in 4. distinct. 24. q. 1. art. 1. Neque verò hac de re nos ambigere sinunt historiae, visionesque plurimae, quibus omnibus fidem abrogare, praesertim cum à dignissimis Fidei autoribus referantur, impudentis, parumque Christiani hominis est.

Neque tamen inficias eam non paucas sic exponi posse, ut non ipsae animae purgandae, sed earum loco ac nomine, habitumque Genius aliquis bonus viventibus, aut appareat, aut loquatur, ipsis interea communi carcere detentis. Quo quidem pacto non magis proloquitur falsum, quam cum Dei nomine, quem referebat, Israelitico populo diceret: *Ego sum Deus Abraham: ego percutiam, & ego sanabo*, & hujusmodi. Constat enim Angelos hoc in munere atque officio caritatis, animarum gerere personam, ut in legationibus ad Judaicam gentem, personam gerebant Numinis. Neque veram animae praesentiam necessario indicant nonnulla narrationis adjuncta, quae supplicii locum designant, ut si cui videndum se praebet, hic, aut istic se cruciari commemoret. Ut enim rectè Suarius hic, aut istic, in silva, in monte, hac in domo, & similia nonnumquam idem valent, ac si diceretur, in loco expiatorio, qui per hunc aut istum representatur. Qua ratione interpretandi utendum utique est, dum damnatos quospiam certis terrae locis, velut earum supplicio destinatis, torqueri asseritur. Constat enim unicum crebi carcerem eorum carnificinae assignatum, quamvis